

בריוני דאית בן לא שבקינן

ההספד שעוד לא נאמר, כי אותם לא מספידים. מפני שהם לא מתים ולא שובקים אותנו...

בספר "לפרקים" של הגאון הרב יחיאל יעקב וינברג נמצא מאמר על אותם אנשי דלא מעלי שאחר כל חטאם והחטאתם וקלקוליהם, יש להם במה להתכסות באדם גדול שלקחו למכסה למעשיהם הנלוזים, ובו ובסיבתו הם תולים את מעשיהם.

המחבר בהספרו את הגאון ר' אליהו חיים מייזל זצ"ל, מסביר את יחודו בגדלותו וז"ל "...ואמנם לא היה זה מקרה בודד, כל ימי חייו של ר' אלי' חיים ז"ל לא הי' אלא הימנן אחד ארוך לכה הרוח, בהתנגשו עם כתות גשמיים, בחייו ובכל מעשיו נראה לעין תמיד נצחון החלק המוסרי שבאנושיות, נצחון שלטון הרוח על הבשר. ולא זו בלבד, אלא שהי' גם מעין שפע של טהרה שהיה מטהר את כל הסובבים אותו, ועומדים עמו במחיצתו. יודעים אנו עפ"י הנסיון כי מסביב לכסאו של אדם גדול, שורצים ורבים בריות שפלות, מין רמשים קטנים, אשר קטנותן תהי' להן למבטח, כי לא תראינה, ולא תמצאנה, ועל כן יכולות הן בהאפילן על עצמן בטליתו של הגדול, לעשות כמעשה הרמש, ולרדוף אחרי כל אדם ישר, באין כל סכנה לנפשו. ויש לפעמים אשר אנשים ישרים נפגעים, על ידי גאון מפורסם, מבלי הבין את חטאתם ופשעם, כסבורים הם שזאת היא עקיצת עקרב, ומתמרמרים על הגאון, בעוד שבעיקר הדבר, אין זאת אלא נשיכה של שועל שיוצא מבית קדשי הקדשים של גאון, או לחישה נחש שמתחמם בחיקו.

סביבותיו של רבי אליהו חיים ז"ל היתה טהורה מכל שמץ, ונקיה מכל דופי, הרוח שהיה מנשב בה, היה כה קדוש ונשגב, האויר היה כה זך וטהור, עד כי לא הי' בה מקום לאותם זבובי הרקבות. תנאי הטבע שם לא הי' נוחים בשביל גדולם ורביבתם. בקרבתו של גאון זה נתעלו הפעוטים, עד כדי שכחת פעוטותם. בנוכחותו הרגישו האנשים את עצמם יותר טובים, יותר נעלים, יותר אידיאליים, כי במחיצתו התרוממו לאטמוספירה רוחנית יותר גבוהה, ויותר טהורה, והיו נושמים את הרוח הזך שנשב באטמוספירה זו, אטמוספירה שקטנות ופעוטיות פניות ונטיחות אין שולטות בה. עכ"ל.

מעבר לכך, יש במעשיהם של אותם חוטאים, ובעיקר מחטיאים, כדי להטעות דעותיו של אותו אדם גדול, הרי אפי' דוד המלך ע"ה היה עריך לומר או לבקש שלא יגיע לתקלה זו, בספר תהילים פרק ק"א פסוק ו... עיני בנאמני-ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני: (ז) לא-ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים לא-יכון לנגד עיני. וז"ל רד"ק לא ישב - בשום מינוי ופקודות לא ישב בביתו מי שהוא עושה רמיה, וכן דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. כלומר, לא אוכל לראותו, כל שכן שלא יהיה מיושבי ביתו. (!) עכ"ל.

ואכן מלך יואש נכשל בכך אף שעשה לפנ"כ רצון ה', עיני מסילת ישרים פכ"ג.

ומצאנו את הדברים השנואים במיוחד לבורא עולם במשלי פרק ו ששי-הנה שניא ה' ושבע תועבות תועבת נפש: (יז) עינים רמות לשון שקר וידיים שפכות דם-נקי: (יח) לב חרש מחשבות און רגלים ממחרזות לרוץ לרעה. (יט) יפיה פזבים עד שקר ומשלח מדנים בין אחים. יש שעוד זוכרים את ההתבטאות של הגראי"ל שטוינמן זצ"ל בסוף ימי מרן הרב שך זצ"ל וכמו בענין רבנות קרי"ס על הקטנים המובילים...

וכל דברי הגאון ר' יחיאל יעקב וינברג תאמו לתקופתו, ודאי לא לדורנו, בו הרמשים ממש לא קטנים, אלא ילידי ענק, בו אפשר להגדיל ככל שרוצים את טליתו של אדם גדול כדי להסתתר תחתיו. יש עיתונים, בכסף וחנימי, יש מקומונים, יש ג'ורנלים מקטיפה ספוגה בטומאת העמים ל"חרדים", יש את כל סוגי התקשורת... והדברים פשוטים, ויש הרבה הרבה כסף, אם מכלול קופות קבועות ומתחלפות... שחלקם כבר בבעלותם, וחלקם זקוקים לאותם בריוני... אשר אותם לא מספידים כי הם לא מתים ולא שובקים אותנו... והם בכעשור שנים דרדרו את העם הנבחר לתהום פעורה בכל עיני האמונה וקיום הדת, למקומות שאין כמעט חזרה, למקום שכל הסחפות, גוררת בעקבותיה עוד ועוד עד יכולת כלוי. כמו שכמעט הצליחו המשכילים הישנים, אילולי השואה שהנחיתו עלינו ממרומים, עם הרבה הרבה יותר עמדות מפתח ועזרה מאנשי ברית (שבאמת אינם בני ברית), עם יכולת להרוס כל דבר קדוש.

הם הכריזו גם על הבת וגם על הבן שאינו מצליח בלימודו, היאורה תשליכוהו, ומכתם ודאי קשה ממכת פרעה, שפרעה גזר על דורו, ואילו הם גזרו על כל המשך הדורות, וגדול המחטיא... הם רישתו את הערים בעיקר אלו שהיו בבעלותם, באקדמיות, בכיוון לאקדמיות, שבכולם מטרה להוביל את העם הנבחר למינות ואפיקורסות. יש בין המוסדות שיש בהם הודעות באותיות מיקרוסקופיות שזה לאחר שאלת רב, כוונתם באמנם "רב" כנראה ליחס של אדון לעבד שקראו לו חז"ל "רב" שפעמים האדון עצמו רוצה בזה, כי כך גדל תקציבו ממעמד עבדו. ומדוע לא יתכן שהמדובר פה ברב במובן התורני, כי איזה רב תורני ח"ו יכוון את האדם למינות שאידי דמשכא, שנאסר אפילו לפיקוח נפש, אפילו רק לרפואה, כמובא להלכה.

כמו כן החינוך העצמאי המעודד היום בכל שלוחותיו... אמנם זה לא "בדיוק" כמו שכתוב ב"עיתון"? וראה בזה את כוחו של אותו ס"א הם מעודדים בהעלמה מכוונת בלמודי מורותיהם באקדמיה, שזה נגד הוראה מפורשת של מועצג"ת, שאין כלל לתת תפקידים למי שלמד שם, ואח"כ אחרי החינוך למינות ואפיקורסות הם גם מקדמים אותם כדי להרוס מבפנים, לא יאומן, (זה נכתב מידיעות אישיות רבות) ועד לכסוי הטלית הבאה, ובקרוב מאד, החינוך העצמאי יקבל רק את אותם בעלי התואר ששתו מהמים המרים, וישקו מהם... הפך כל תכלית מוסד זה,

ומאז תהליכי ההתקדמות של מוסדות החינוך העצמאי, יש תעסוקה נוספת לכלל מנהלי החינוך העצמאי ומנהלות ומפקחות מוסדות ההוראה... והיום זה כנראה בתאום ההספדים הנרגשים על מדותיו של הגראי"ל שטיינמן זצ"ל שהם אומרים שהוא רבם, הם עסוקים בעיד מכשפות אחרי כל אחת שיִרְאָתָה קצת יתרה מהם, והיא ח"ו לא תואמת לקידום האקדמיה, ואולי כנראה ח"ו גם יש לה רב עם טלית לא תואמת לטליתו של אותו גדול שהם מתכסים בו, ע"כ יש לרודפו ולפגוע בפת לחמו בכל דרך אפשרית. לא ח"ו שהוא שמה ממי המרים וישקה כך, אלא אולי יתכן ויהיה זה עודף יראת אלוקים לתלמידות וכו', או פגיעה בטליתו של אדם גדול, הלא הוא הוא תיקון המוסדות.]

עכשיו צפה ועולה שאלה רצינית מאד האם מותר לבת ללמוד אצל מורה שלמדה אקדמיה, משום המינות שודאי דבקה בה, (אין כל סכוי שמורה שלמדה שם תמיד ידעה להתמודד עם המינות והאפיקורסות, חוץ מזה שעל פי כללי חז"ל שמינות זו משכא ק"ו לנשים שיש הרבה חוסר ידע ודעתן קלה, עיין בס' דעת שלמה ימי רצון – הרב וולבה במאמר "בית יעקב לאן" שברור לו שאין אפשרות כזו לנשים להתמודד בזה, ודבריו נסובו על לימודים מפקחים בתוך בית יעקב ע"י אנשי אקדמיה וכהגדרתו "לא ת"ח".... ק"ו...) האם אין כאן קרוב למינות שמשכה, כיום אינו יודע מה האחוזים שלמדו אם יש רוב או לא, אבל בקרוב מאד לא יהיה שאלה של רוב, אלא שכל המורות יעשו זאת, ודאי שהרב מבריסק כפי איך שידוע שהקפיד במחנכי בנותיו ודאי לא היה שולח היום לבית יעקב, וצר מאד כי אינו מוצא פתרון לזה.. אפילו ב"סרוגים" בוגרי (ישיבות) ההסדר (לא של ה"חרדים") ע"פ מחקר 70% מהסטודנטים נחלשים בדת, ומכאן ק"ו לאלה ש"לכתחילה" שומרי דת, וגם שח 30% מהסרוגים

יתכן שלא נחלשו כי לא היה ממה, או שלא חשו בכך, ועוד, וק"ו לנשים שדעתם קלה, ואולי זה עדיין לא מספיק...

ובכספם וזהבם הם הלכו בקולות אימים על כל שיכונה "מנהל" או "ראש כולל", "מנהלי וראשי הישיבות", ולכל הזקוק לעזרתם, ומי שלא! הוברר לו בשיטות ודרכים רבות שהוא זקוק לכך, הוא עוד זכור אחד מראשיהם שאף פיתח שיטות מתקדמות ביותר לכך, עד לתפיסתו כמפלצת הטומאה, הרוע, והרשעות, כיאה לתפקיד רם השקפה ותיקון המדות מסוג זה, ושימתו מאחורי סורג ובריח, ברחמי הבורא, חוץ מביקורי בעלי הטליתות שעליהם דברנו, וכל זה עד לשטיפת מוח של אנשים גם יראים וחכמים... אותם לא יספידו כי הם לא מתו ולא שבקו...

הם דואגים לפקחים ופקחיות במשרדים הרלוונטיים, חרדים בעבר ובהווה אם חובת שינוי לא היענו, ע"י דרכים שונות, אקדמיה וכדו' לעתיד, שישנו את תכני המסורה לנו מהגנים ועד היכן שיש עוד אפשרות להרוס וגם להנות מתקציב. והם לעורך הענין הזמני יפרסמו במערכות התקשורת שברשותם וביכולתם, שח"ו להענות להם, לאותם פקחים, שהם עיצבו ונשלחו על ידם, ואפי' לא לשמוע בקולם, לפחות עד התקציב הבא,

האם ידעתם שבאקדמיה לבנים חרדים ששם חשיבות ותועלת עקירת הדת יותר תועלתית, שחלק גם בטומאת העבא בזה, יש נדיבות מטורפת גם ע"י בני ברית חובשי כיפות, עד שהלומד שם מעבר לכסוי כל הלימודים, נשאר עם מילגות ב"עשרות אלפי שקלים" בשנה! כנראה כדי לבער את יתר זמנו אולי בטיולים בהודו וכדו' לקראת הפיניש בדתו כמצותו של בן סורר.... אותם לא יספידו כי הם לא מתו ולא שבקו...

ומרוב רדיפת השלום, רק למי שאינו קיצוני, או אינו בהבנת מעלת התקציבים ולא מוכן לשתף פעולה עם הס"א, וגם כשיש הבנות משותפות לעורך ביעול ואחזקת מוסדות "תורה וגמ"ח", או הרחבת הפרנסה של הציבור ושל הקהילה בהתרחבותה, כך שחברו להם קהילות חשובות בחסידות, והם מתוך שמחת עבירה, שמחו על הורדת החסמים של העבר מהקיצונים הליטאים התורנים, והם כבר יכולים להיות שלווים ורגועים ואפי' פתוחים יותר מכפי דרכם, והם אולי יתנו תמורתם שינויים קלים באמונתם ובפתיחותם, ולאחר הוצאת הפקק הם נהיו הרוב והדומיננטי המשתתף שם, רחמנא ליצלן... ולא פלא שהם שמחו להכיר טובה ולהספיד לת"ח שאינו ממחזותיהם... וכך גם שמחו המארחים באורחיהם... (בשונה מאוד מאיחור החסידות בבואם להשכלה הקודמת, עד קרוב לשואה) אבל... אותם לא מספידים כי הם לא מתים ולא שובקים אותנו...

הם ימשיכו לעשות עצרות חינוך, אסיפות מנהלי סמינרים, ושם הם בבעיה מתמדת או לי מיצרי ואוי לי מיצרי, אנו זקוקים ליצורים חיים שיביאו לנו תקציב, ואנו צריכים גם לתארים אקדמאים לפחות לאגשי הצוות בשביל גידול התקציבים, ובכלל איך למצוא עוד לימודים לא אקדמאים, אפילו שבעזרת הס"א אנו כבר מביאים להם הכשרה לעבודה, כאשר יכולת העבודה מתאימה רק בעבודות שלא לדרך בנות ישראל, אלא סביבת בנות מואב, (אף שבבנות מואב מצאנו כמה ענייני צניעות שאינם היום, כמו שאינם יוצאים אפי' נשים לנשים, כמו בא בגמ', ורק הזקנות היו בחוץ כמו בא במדרש) אבל לא אנחנו חייבנו אותם ללכת לשם...

לאחרונה ישנם גם קבוצת נשים "חרדיות" שעובדות בחקירות בזבל המשטרת, או לאותה בושא וכלימה, שכבר אבדנו את הרגש הטבעי של דרך בנות ישראל הנמצא בפשטות בהרבה מקומות בחז"ל, ולעצרו זה ניכר בענינים רבים. וכמובן הם ימשיכו בכנסים של בנות סמינרים נגד... ובמכתבים ומודעות, אף שהם לא יודעים איך ומה להגיד שם מרוב ניגוד האינטרסים, ואולי אי הבנה בשורשי האמונה.

ולכך נמצא פתרון מאד שמיש לאחרונה אחרי דרשה לא בדיוק מובנת או כל מיני קלישאות לא מובנות, במקום לומר את הדברים הברורים או מאמינים בקל אחד בורא העולם ומקיימו ומשגיחו, ואיך נתקרב ונלמד במקום, וחומר לימודי, שכל מהותו כפירה בכל זה, אז בסוף גם אחרי הבהרה שזה אכן אסור מטעמים שונים, יש את הפתגם "בשביל זה יש גדולי ישראל להתייעץ איתם" כלומר הכל בעצם פתוח!! קודם תפרנסו אותנו מספר שנים, ואח"כ תשאלו... (ואכן גם יש שמועות שאיסור האקדמיה גם לא תואם לכמה ראשי ישיבות, בהוראתם לתלמידיהם בקידומם בתורה והיראה לדרוש זאת מבת זוגם כדי להגיע לתורה וגדולה?! מתוך מנוחת הנפש (כנראה תורה ויראה זו בסופה תהיה של הס"א, ועיין גם חגיגה ט"ו))

הם ימשיכו ביתר שאת בתמונות ומפגשים עם גדולי ורבני ישראל ככל הנצרך לכסוי רשעותם ועוולותיהם, ..אותם לא מספידים כי הם לא מתים ולא שובקים אותנו...

אבל בכ"ז נקדיש קטע קטן והוא גם בקצרה, להסביר לציבור הכ"כ מבולבל שאפי' כבר לא יודע מה היא אמונה ומה היא כפירה, וא"כ מה מעשינו כאן בעולמנו. ובכן ה"אמונה" הבסיסית והמחייבת של עם ה' היא ביחידות ה' בבריאת העולם והשגחתו וקיומו והוא ע"י קיום התורה יתקיים וההפך הוא חורבנו, הראשונים בחלק הבריאה קראו לזה האמונה ב"חידוש" העולם, הכל התחדש ע"י בורא העולם (הרמב"ם במורה מספר מקומות ב' כז. ג' נ'. הרמב"ן באריכות בדרשת תורת ה' תמימה ועוד ועוד...) ממילא כולו ברשותו לחדש ולהפסיד ומוסיף הרמב"ן שבתקופת משה לא היה אפיקורס שלא האמין בבריאת העולם, השאלה איך וע"י מי, ומביא הרמב"ן בשם הרמב"ם שזה כל ספורי התורה ויחוסיהם כדי להודיע אמתת החידוש לדורות, וכתב הרמב"ן בפ' בבראשית שזהו אשר אברהם יצוה ואת ביתו אחריו ויעיד להם על נח וכו' (ולא פלא שאותו ס"א של זמנינו כבר משקיע את כוחו ממש בתחילת חומש בראשית לעקור ידיעה זו מילדי ישראל) הרמב"ן מביא את הרמב"ם בהלכות מלכים, (לפני הוצאתם ע"י העזורה אך נמצאים במהדורת הר' פרנקל) שהנצרי והישמעאלי יחדשו את האמונה להכשיר את ביאת המשיח. ולהבדיל בין הטהור לטמא, האקדמיה הארורה ומוסדותיה (וזה מחייבות בחוקתה בחיוב גמור לכל מוסדותיה) תשתית כל למודיהם וחוקת תרבותם במדע ובטבע הוא היפך כל אמונותינו, "בכלל חידוש העולם" וממילא בהשגחה וקיומה ע"י הבורא וכו', ומה שנמצא בחז"ל להתרחק מהמינות שהיא משכא ונסמך על הפסוק קהלת ז כו : וּמִצָּא אֲנִי מֵרַמְתָּהּ אֶת־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הִיא מְעֹדִים וְחַרְמִים לְבָהּ אֲסוּרִים יְדִיָּה טוֹב לְפָנֵי הָאֱלֹהִים יִמְלֹט מִמֶּנָּה וְחֹטֵא יִלְכֹּד בָּהּ (עיין רש"י) שהאשה היא המינות ואפי' בפיקוח נפש! מדובר על התעסקות בדבר אחר רק יש בה איזה שהיא קירבה למין או למינות, וחויבנו למסור ע"כ את הנפש אף בקירבה בלבד, אבל ללמוד בתורתם וחוקיהם הלא היא אף לא עלתה על דעתם של חז"ל בדבריהם בצורך לומר את האסור בזה, ע"כ בקיצור נמרץ.

ועוד חומרת איסור ענפיהם בכל הצדדים רבים מאד כמו גם דוג' זוהמת הנחש שהוא עילוי החומר שגם בזה אנו מתרחקים בכל המקומות אלו וכדו' ועוד ועוד. וודאי וודאי שחובה גמורה למסור ע"כ את הנפש. הדברים מפורשים גם בשו"ע יו"ד קע"ט י"ט הלומד מן האמגושי, "אפילו דברי תורה", חייב מיתה וע"ש בבאור הגר"א ובש"ך, ובש"ך רמ"ז ס"ק ח'.

ונחזור לאסונינו שהם ..אותם לא מספידים כי הם לא מתים ולא שובקים אותנו... מחפשים הם היום את הטלית גדולה על מי להניח, כדי להסתיר פשעם וחטאתם, והתנאים שהם כנראה מחפשים שנים, שיהיה מספיק ממושם ותמים לערכם, ע"כ הזהירות בשעה זו חובה גדולה ומרובה וכעת אין אנו מאריכים בזה עד סיומו של הפרימריז של אותם בריונו...

הדברים שנכתבו הם על קצה המזלג (ובזה אין כל גזמא) והוא רק נסיון לראות אם יהיה תועלת מכתבה זו, ואם אכן יראה תועלת נרחיב עוד לפי הצורך במאמרים הבאים....

הכותב אין לו שייכות קהילתית לשום חוג כך שאין לו כל יצר נעוץ, אך גם אין לו כמעט מנוחת הנפש מהנעשה והנראה בעיניו בחלול כל דבר קדוש, וע"י כל "הנקרא" קדוש ולכן בהרגשת חובה אפי' בלתי נשלטת כתבתי זאת, והדברים נסמכים על גדול ספרי המוסר ה"מסילת ישרים" בפרק החסידות בה מבאר חובת וסיבת הקנאה וז"ל, "ובמדרש איכה אמרו היו שריה כאילים, מה אילים הללו בשעת שרב הופכים פניהם אלו תחת אלו – כך היו גדולי ישראל רואים דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר לו הקדוש ברוך הוא תבא השעה ואני אעשה להם כן, וזה פשוט כי מי שאוהב את חבירו אי אפשר לו לסבול שיראה מכים את חבירו או מחרפים אותו ובודאי שיעצא לעזרתו – גם מי שאוהב שמו יתברך לא יוכל לסבול ולראות שיחללו אותו ח"ו ושיעברו על מצותיו, והוא מה שאמר שלמה (משלי כ"ה): עוזבי תורה יהללו רשע ושומרי תורה יתגרו בו, כי אותם שמהללים רשע ברשעותו ולא יוכיחו על פניו מומו, הנה הם עוזבי התורה ומניחים אותה שתתחלל ח"ו, אך שומריה המתחזקים להחזיקה ודאי שיתגרו בו לא יוכלו להתאפק ולהחריש, ואמר הקדוש ברוך הוא אל איוב (איוב מ'): הפץ עברות אפך ראה כל גאה הכניעוהו והדוך רשעים תחתם טמנם בעפר יחד פניהם חבוש בטמון, כי זהו תוקף האהבה שיוכל להראות מי שאוהב את בוראו באמת, ואומר (תהלים צ"ז): אוהבי ה' שגאו רע." עכ"ל.

וכעין זה כתב הח"ח חומת הדת מאמר א' בענין משכילי דורו! וז"ל "הנה הש"י שהוא "מלך העולם", מכנים אנו אותו בתפולתנו בשם "אב", וכדכתיב הלא הוא אביך קנך, וא"כ איך נוכל לחשות כשבועה"ר נתחלל כבודו ית' מיום אל יום, ע"י הפרת תורתו ומצותיו, הלא אילו היו פוגעים לאדם בכבוד אביו בפניו או אפילו בכבוד אחד מבניו, הלא לא היה מחשה, ולפידים יצאו מפיו על האיש המבזהו, ואיך נוכל לחשות בבזיון אדון הכל ית' מלך העולמים אשר יצר את נשמותינו, והוא אבינו מעולם ועד עולם וכדכתיב אם אב אני איה כבודי וגו'. ואני ידעתי כי יחשוב האדם מה אני אוכל לעשות בזה, האם עוז בידי למחות לאלו מפירי הדת, הלא בודאי לא ישמעו לי, כי הם פושעים ומורדים, באמת אין זו תשובה כלל, שגם אנו אין כוונתנו לרפא את אלו המתים שכבר מתו, ואין בהם לחלוחית של אמונה בתורה, אבל על כל פנים צריכים אנו לחזק את נפשות הנשארים החלושים, שגם הם לא יחלו על ידי הסתה של מפירי הדת. וזמנינו דומה לעת אשר שולטת ר"ל מחלת החלירע בעולם, שהרפואה היא לשפשף את הגוף בכח לעורר את כח החיים אשר בקרבו, ויחזור על ידי זה לבריאותו, והנה למי עושים רפואה זו? למי שיש בפנימיותו עדיין קצת כח החום, אבל מי שנתקרה לגמרי, מסתלקים תיכף ממנו, והוא הולך לבית עולמו. כך הוא הענין הזה, בעו"ה שולטת כעת רוח המינות והכפירה בעולם, ומי ששאב לתוכו את הרוח הרעה הזו לא תועיליהו כל תרופה ועליו אמר שלמה המלך ע"ה כל באיה לא ישובון, ואל מי יהיו עסקינו למי שלא שאב עדיין בתוכו את הרוח הרעה הזו, כי גם אותו צריך לחזק את נפשו הנרכאה מן האויר הרע, וכמאמר הרופאים הגדולים שבעת שהמגפה ר"ל גוברת בעולם, כל בני האדם חלושים מן האויר המקולקל, וצריכים חיזוק."

אחד הדברים שנראה שניתן לבחון את רמת היראת שמים היום לעומת העשור הקודם, הוא בגלוי החדש-ישן בחשש ע"ז בפאות, הרי לפני ארבע עשרה שנה שהדבר בא לדיון, היה נראה שהעולם הזדעזע מאד, והיה במתח רב, ורבים רבים נהגו בו הלכה למעשה בהחלפת כיסוייהם עד למציאת פתרון (לסוברים שיש היתר בפאה נכרית), והיום אחרי רק ארבע עשרה שנה, אחרי הברור שפתרון ההכשר אין לו כל כסוי, די שכל אחד יראה במודעות ובעלונים הרבים המתפרסמים את תגובות נותני ההכשר ודרכי פעולתם, יראה שבשיטות פיקוח כאלה – "חשבונות" "ליין שנבדק אחת לתקופה", ועוד כמה אומדנות כאלה אין בזה כל הוכחה שמזה אתה מקבל את הסחורה, ואותו ליין יכול כך לעמוד לעולמים לצורך ההכשר, ועוד כל מיני דברים משעשעים, חשבונות וכדו', הרי כל מי שנפגש עם המזרח הרחוק יודע שבעשיית בטחונות פי כמה מזה עדיין אין בזה כלום, הם גדלים על רמאות ונוכלות וזה חלק בלתי נפרד במסחרם, אף אחד לא היה משקיע אף לא שלש ספרות באמון מסוג זה במזרח הרחוק או העולם השלישי, וכאן מדובר באיסור תקרובת ע"ז על כל המשתמע מכך.

ויראה שרוב האנשים אומרים לך שהם לא שמעו על כך כלל, וזה לא דומה לכל מכירה מוזלת שבזה הם יהיו ערניים מאד. א. השאלה פה מתחלקת לשתיים אלה שכאילו הרב הנותן את ההכשר שהוא אידיאל לאמונתם. רק שהשאלה עליהם היא, עצם האידיאל המוזר הזה האם גם היו שמים גם את כספם אם היה מציע להם השקעה במזרח ע"פ נתונים אלו. ויראה שבכל הכשר הפשוט ביותר, במזון כל הכלים האלה שונים לגמרי אף שיש שם קולא בתערובות, משא"כ בתקרובת ע"ז, שם הבדיקה כוללת במשגיח צמוד והשגחה מקיפה בשלמות וחזותמות ופולומבות לכל סחורה שיוצאת, וכאן אין אפי' מקצת מזה. ואם ההכשר במאכלים היה עובד כך, כמעט לא היה ענף כזה,

ב. ל"רוב" הציבור, שהרב הנותן את הכשר הוא אידיאל לאי אמונם! איך קרה שאפילו הפכו את אידיאולוגיה שלהם לצורך ההיתר, ורק בענף זה...

אך יש גם דעה שלישית! והיא אמון באשה מסוימת בעלת העסק הגדול המיבאת את אותם פאות ונותנים בה אמון, אף שזה אינטרס הכי קרוב לה, והיא אומרת בראיונות שקיימו עמה שהכל בנוי על אמון באותם סינים וברזילאים שלא ירצו לפגוע באמונם של היהודים... השאלה איך יפגע אמונתם של היהודים שאף פעם לא בודקים זאת, אף שהיא מודה שבעלי המפעל הסינים הם מחזיקים בשתי המינים, והקלות להשיג את האסור המצוי במיליונים, ודאי קל בעשרה מונים גם בטיב וגם בהשגה, והעיקר ביוצא, ברווח היוצא מזה. ובחדא מחתא לא ברור לה (לאותה חכמנית) אם זה באמת אסור הנקרב במקדשיהם?!, אבל כנראה הסינים ודאי מחמירים בזה יותר ממנה... איפה נשמע חזקת כשרות כזו על אינטרסנטים גויים ובדבר קל כזה לחילוף, ועיין שו"ע יו"ד ס' פ"ו סע' א' ונ"כ הלכות ברורות באמון בגויים ובישראל חשוד.

ונראה פשוט לפי הכללים שם שכשהוא אותו שער אין צד אמון כלל! ק"ו לגוי (ועוד שהישראל השולח הוא גם לא מחזיק באיסורו אבל אין צורך בכל זה למעיין שם) (ועיין גם שו"ע אהע"ז י"ז ג' גוי ואינו שומר דת (הגר"א ופתחי תשובה) שאינם נאמנים רק במסיח לפי תומו)

נראה האם משהו קרוב כאן ליראת שמים?!! אין זה אלא קרירות באמונה ויראת שמים, מהליצנות של העשור האחרון כך נראה פשוט לענ"ד..